

Verenigingsorgaan van de
Eindhovense Studenten Windsurf Vereniging
WETH
jaargang 11, nummer 1

Je kent het niet hè ? Dat kan goed kloppen want dit is helemaal 'new and improved', SWETHS nieuwe stijl. Dit ziet er niet alleen erg flitsend uit, maar het scheelt ook nog bakken met geld in de produktiekosten. En alsof dat nog niet genoeg is kost het ook al vééél minder tijd om hem in elkaar te schroeven (dat wil zeggen nu de layout eenmaal klaar is), zodat de redactie meer tijd over houdt om hem vol te zetten met kwaliteitsartikelen (watchout NRC, here we come !!!).

Over schroeven gesproken de redactie zit te springen om mensen met een sterke rechterpols en goede schroevendraaiers (we hoeven je toch niet weer te vertellen hoe belangrijk het voor je toekomstige maatschappelijke carrière is om ervaring op te doen met dit soort werk, en mocht je geen maatschappelijke maar een wetenschappelijke carrière nastreven dan is het des te belangrijker omdat de trend in die kringen tegenwoordig heet 'publish or perish').

Nu we toch met inleidend gelul bezig zijn kunnen we gelijk ook even onze vijf nieuwe leden verwelkomen. Martin, Cees, Paul, Siebe, alle leden die tijdens de produktie van deze Sweths erbij zijn gekomen en (eindelijk) Carlo, hartelijk welkom allemaal !

In deze SWETHS vinden jullie naast kopteksten, strepen, logo's en paginanummers ook een verslag van het WETH-intro-weekend dat naar aanleiding van de grote belangstelling tijdens de intro-sportmarkt is gehouden verder een nieuwe extensie van de al bestaande activiteitenkalender, een volledig geupdate ledenlijst en de laatste roddels, heet van de naald. Een WP-story deel tig zou ook niet misplaatst zijn maar we zijn WP nu zo zat dat we nog niet weten of dat wel wordt gerealiseerd.

Nu ik hier toch zit te tikken ga ik maar meteen door met wat peptalk zoals dat in elke SWETHS van de voorzitter wordt verwacht. Zoals jullie weten zit er weer een winderige herfst aan te komen alsmede een A.L.V. waar een nieuw bestuur zal worden benoemd dat het staartje van die winderige herfst tot een groot succes gaat maken, waarna weer kan worden overgegaan tot de orde van de winter waarbij gedacht kan worden aan diverse rijkelijk met drank overgoten activiteiten zoals bowlingavonden, indoor B.B.Q.'s en

videoavonden. Mensen die zin hebben om surf- of winteractiviteiten voor een keertje of als vaste kracht (activiteitencommissaris) te organiseren weten mij wel te bereiken.

H.L., Maarten.

in deze SWETHS:

verslag introweekend
verslag vakantie Veerse Meer (I/II)
verslag NSK
activiteitenkalender
ledenlijst
roddels
aanvullend slap geouwehoer

Colofon

deze Sweths is gemaakt door
Sander en Maarten, met
medewerking van Spa(r) en
Bavaria(r).

Introweekend

Vrijdag de 17^e in de invallende schemering werd dan weer voor het eerst sinds het begin van dit nieuwe studie-afgewisseld-met-surfen-jaar de trailer overvol gepropt met surfspul (waarvan de gemiddelde leeftijd steeds acceptabeler wordt door duitser-neigingen van ondergetekende en anderen) om weer eens te beginnen aan de lange weg naar Ouddorp, die dit keer bijzonder gedifferentieerd afgelegd werd, door ernstig wisselende condities van het wagenpark en enorme geografische kennis bij de leden van het flink uitgerekte konvooi. Eenmaal in Ouddorp aangekomen werd na enig shuffle & reshuffle watbetreft de slaaplocatie van elk individu, veroorzaakt door de omvang van de groep, namelijk de forse hoeveelheid van 16 personen, wat inhield dat de hoeveelheid door Kroon opgestelde bedden exact overeen kwam met de hoeveelheid aanwezige personen, het vooraf genomen besluit nog even de Groene Lanteern te laten zien aan de niet-leden die het misschien nog wel zouden worden en eventueel voor het slapen gaan nog even het door het lange rijden opgebouwde vochttekort teniet te doen. Toen mister karaoke te kennen gaf dat hij het toch weleens bedtijd vond worden hebben we ons daarbij neergelegd en zijn raad opgevolgd.

De volgende ochtend loeide de wind zo enorm zacht rond de boerderij, dat niet één grapjas riep dat het wel erg hard waaide. Wat natuurlijk op deze plaats niet ongenoemd mag blijven is de enorme dapperheid van Michiel en Arthur, die de weezinwekkende moed op konden brengen om zich reeds tijdens de eerste uren van de dag tussen het Ouddorpse weekend-boodschappen-peloton te begeven. Toen zij eenmaal terug waren had de rest z'n ogen ook zover geopend, dat zonder gevaar ontbeten kon worden, waarbij weer het (achteraf onnodig blijkende) gevecht/-snaai om de broodzakken in alle hevigheid losbarstte. Toen het konvooi zich uiteindelijk tamelijk gefaseerd naar de dam begaf bleek al duidelijk dat dit niet zo'n bottekrakende dag zou worden, hoewel ondergetekende een dag later zou ondervinden, dat hiervoor helaas geen wind nodig is. Op een open plek aan de waterkant aangekomen werd het reeds gespuide vermoeden tot zekerheid omgezet, zodat iedereen met meer of minder enthousiasme zijn grootste lap begon aan te sjoeren om later tot de conclusie te komen,

dat geen lap groot genoeg was om flink door te kunnen planeren.

Alleen het moedig opperhoofd kon aan het einde van de dag nog gebruik maken van enkele windstootjes, omdat Murphy weer eens om de hoek kwam kijken.

Weer terug in Ouddorp moest begonnen worden aan de zware taak een dusdanige pot chili te produceren, dat er de dag daarna wind in overvloed zou zijn. Helaas kweet het koksteam zich iets te goed van z'n taak, zodat de overdosis wind niet de volgende dag, maar al enkele uren na het verorberen van de (prima eetbare) kwak begon te loeien, waarbij sommigen negatieve milieu-effecten teniet probeerden te doen door een extra naverbranding van de afvalprodukten. Nadeel hiervan was, dat iedereen door het zuurstoftekort zo maf werd, dat door de helft zelfs de barre tocht naar de Groen' Lanteern te zwaar werd geacht, zodat de vooraf geopperde expeditie naar Rensse maar helemaal geskipt werd.

Na een enerverende nacht, waarin de master-snurkers dan toch ontmaskerd konden worden, leek het de morgen erna dan toch echt te waaien, zelfs op het grondgebied van Kroon ("Als het hier al waait, dan zal het aan het water toch echt moeten stormen!"(?)). Dus werd snel ontbeten en nog voor de pleures uitbrak vertrok het konvooi naar het water, dit keer naar een plek waar tenminste veel meer wind was (...). Bovenop de dam blies de wind redelijk rond, zodat iedereen de grootst aanwezige lappen maar weer begon vast te knopen om een dagje lekker te planeren.

Toen de eersten klaar waren en daarom maar eens het water opgingen, bleek dat niet alles wat ze op de TU vertellen onzin te zijn en dat de ideeën van ene Bernoulli een aantal jaar geleden over het gedrag van stromingen, waaruit te concluderen is dat de wind onderaan de dam zachter is dan er bovenop, nog niet eens zo gek waren. Gelukkig voor de ouwe kerel was ie niet in de buurt, zodat hem een overval door woedende surfers bespaard bleef.

Zo werd ook de zondag zonder planeringen doorgebracht (enkele uitzonderingen daargelaten, misschien) en uit pure nieuwsgierigheid en ook wel verveling werd zelfs nog even een 4.4 opgetuigd (helaas waren de Duitsers hiermee op dit tijdstip van de dag niet meer te misleiden, maar ja..).

Uiteindelijk werd op tijd opgeladen en vertrokken om de (restanten van de ?) bus weer op tijd in Helmond te dumpen. Na het dit keer wat chaotische, maar toch nog steeds fantastisch frietje stooft, dat dit keer wel groenteloos verorberd moest worden, en een heerlijke scheurpartij met poging om van een FIAT panda een nog kleiner wagentje te maken werd dan toch Eindhoven weer veilig bereikt, zodat iedereen weer heerlijk op tijd zijn bedje in kon kruipen om zich te bezinnen op het enorme tekort aan wind in de weekeinden.

Sander

Kamperland I

Het collegejaar zat er weer op en de tentamens waren achter de rug, tijd dus om de hersenen met vakantie te sturen en het lichaam eens te laten werken. Zondagochtend voor dag en dauw vertrokken Don en ik richting Veerse Meer, alwaar dezelfde middag nog gevaren kon worden, zij het in een zwakke 4 beafoft.

Die avond waren we niet extreem moe zodat een gang naar de kroeg een goed idee leek. Aangekomen bij de Dikke Van Dale bleek dat Zeeuwen het niet op prijs stellen als er voor 10 uur drank genuttigd wordt, getuige de wel zeer gesloten voordeur van de enige kroeg in de wijde omgeving.

Omdat het toeristenseizoen nog niet begonnen was liepen er nog geen bussen naar de hooizolder zodat we om één voor tien weer bij de Dikke aanklopten en deze keer wel werden binnengelaten alwaar wij meten het beste tafeltje uitzochten (die blauwe met die gaten in de hoeken). Al gauw bleek dat dit biljart geconstrueerd voor een maximale opbrengst, gezien het gemak waarmee de kleine balletjes in de grote gaten verdwenen, het kan natuurlijk ook dat we gewoon erg in vorm waren.

Na het zwaar tafelen en het nuttigen van nog enkele glazen Belgisch geïoriënteerd gerstenat leek het er op dat we nu wel in staat zouden zijn onze slaapzakken volgens de gebruiksaanwijzing te gebruiken, zodat we weer richting tent togen.

De volgende dag bleek de wind niet om over naar huis te schrijven zodat we besloten om maar eens in de lokale surfshops te gaan rondneuzen, dit bleken ware Duitserparadijzen, we waren blij dat Michiel er niet bij

was, omdat het toch best wel genant is als hij overal aan gaat lopen likken.

Na nog een middagje op het strand te hebben rondgehangen arriveerden Joris en Arthur met de trailer, zodat ons kampement nu echt een beetje een hardcore image begon te krijgen. Die avond werd die s'middags ingeslagen krat fataal, maar de krat ons niet dus werd wederom een expeditie naar de Dikke ondernomen.

De volgende ochtend werd onder het genot van een kop koffie en een ontbijtje het surf-c.q. bruiningspotentiaal van de komende dag besproken. Besloten werd dat het zwakke westenwindje s'middags waarschijnlijk versterking zou krijgen van een zeebries, welk besluit netjes door het K.N.M.I. werd opgevuld zodat er die middag zowel aan gijpjes als aan een gezond kleurtje kon worden gewerkt. Die dag arriveerden ook Frans en Jos (een vriend van Don) on the scene zodat het op de camping nu echt een gezellige rotzooi begon te worden.

De woensdag was gezegend met 's middags een paar uurtjes 'net-in-plané-wind' en de komst van Martijn die mij dezelfde avond nadat ik een paar pilsjes had genuttigd wist over te halen een karate-trap-met-halve-salto-achterwaarts ten beste te geven waarna een complete karate-wedstrijd uitbrak.

Donderdag waaide het niet en alleen aan je kleurtje werken is niet zo vermoeiend zodat er die avond toch iets moest gebeuren om de overvloedige energie te verbruiken, er werd besloten om Middelburg onveilig te gaan maken zodat meteen ook een flappentap kon worden beroofd. Na een bloedstollende rally naar Middelburg waarbij Don zijn karretje nog bijna in de sloot deponeerde kwamen we aan in Middelburg. Na twee terrasjes, die helaas van de befaamde Zeeuwse babes verstoken waren, besloten we op zoek te gaan naar een Pool-tent, die we na een wandeltocht van enkele uren en navraag bij een wel erg vage hasjkeet ook vonden.

De volgende ochtend leek het warempel fatsoenlijk te gaan waaien, zodat na een snel ontbijtje iedereen met zijn spulletjes opgetuigd aan het water zat, en deze keer werden we niet telergesteld, de wind bleef verder aantrekken zodat die middag een lekker strak briesje hadden, getuige ook de actiefoto waarop Don net een zeilboot voorbij speert. Jos moest helaas wegens verplichtingen elders die ochtend vertrekken. Maar er arriveerden die dag ook versterkingen in de vorm van Jasper en zijn vriendin en Cees op

zijn mobiele stuk motorhistorie. Zaterdag was het weer net-niet-planeer-weer zoals op de foto waarop Yours Truly zich lens pompt te zien is. Wel ideaal weer voor Cees om op een bepop rond te gaan crossen en tevens ideaal weer om een beetje op het strand rond te hangen.

Zondag leek de oever van het Veerse Meer helemaal op de Costa del Sol zodat we alle tijd hadden om rustig de trailer op te laden voor de rit naar Eindhoven, waarbij de pa van Martijn zich een echte Niki Lauda toonde door al bijna in Eindhoven te staan met de trailer toen wij net Zeeland uit reden. Na onderweg nog een paar keer Cees te hebben ingehaald kwamen we in Eindhoven aan waar meteen stemmen opgingen om dit weekje na de interimtentamens nog eens dunnetjes over te doen.

Maarten.

Kamperland II

Het was eindelijk zover, de interimtentamens waren weer achter de rug en collegeweek 1 was pas over een week. Maar wat nu? De T.U. laat even duidelijk zien dat machtsmisbruik ook in het academische wereldje tot de mogelijkheden behoort (zeker van Jo geleerd) en laat de college's en practica al op de woensdag van de week na de intro beginnen. Daarom dat deze keer de delegatie afgevaardigden naar Kamperland ook maar uit vier man bestaat, te weten Don, Sander en Henk, voorgezeten door mijzelf.

Zondag circa 11 uur kwamen we aan op de schotsman. Helaas waaide het nog niet al te hard zodat we het selecteren van een plek voor, en opzetten van onze tentjes alsmede het op exact de juiste druk brengen van onze portable bedjes met grote precisie ter hand konden nemen. Na die avond nog een bezoekje te hebben gebracht aan de Dikke van Dale was het vroeg naar bed want de volgende dag heette het te gaan waaien.

De volgende dag stond vooral Sander redelijk op tijd naast de tent want hem zou de grote eer te beurt gaan vallen de nieuwe L.P. van de club, die de zaterdag tevoren bij SurfSport Zuid door Arthur en mij was gescoord, als eerste te gaan spelen. De wind was van dien aard dat er met zeiltjes van 5.5 viel te planeren dus na het ontbijt stond iedereen al snel met zijn setje op het water.

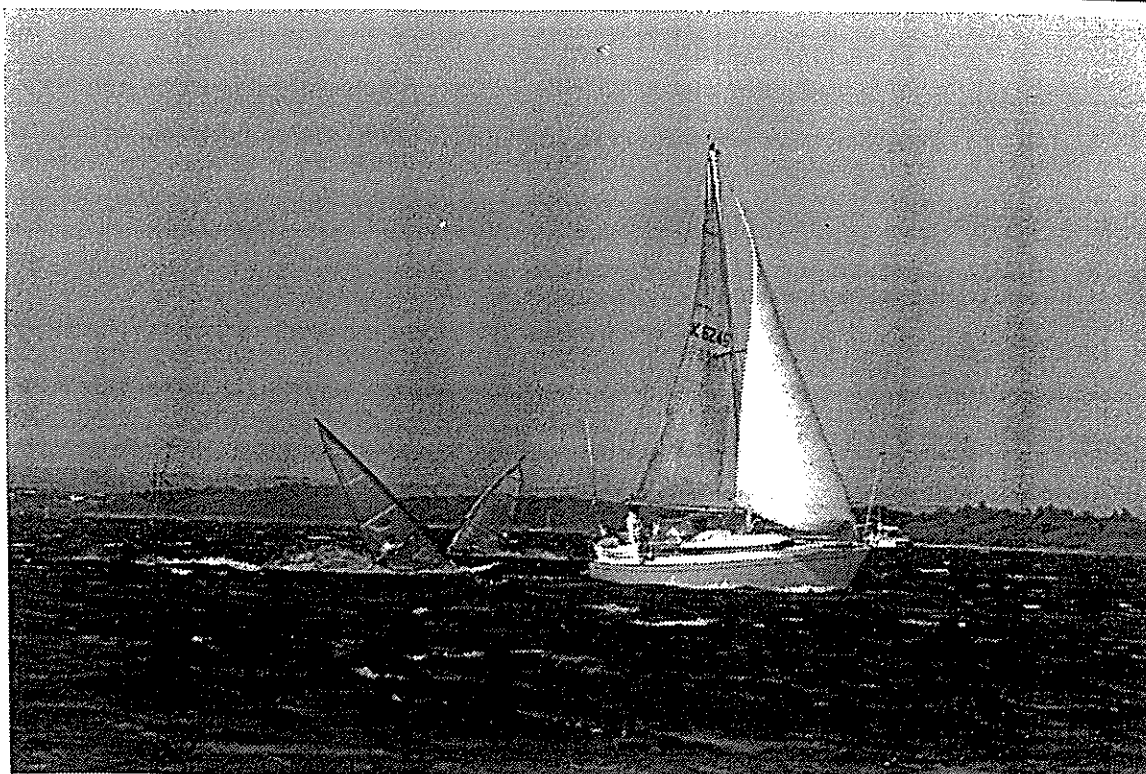
Na een dagje kwam onze test-D.J. tot de conclusie dat de Bic Electric met recht een

Leuke P_{lank} kon worden genoemd. (Aan zijn objectiviteit in deze valt absoluut niet te twifelen gezien het feit dat Sander inmiddels van zijn zuur verdiende vakantiecentjes zichzelf ook een Electric heeft aangeschaft.)

But now for something completely different, bij de avondeten viel namelijk meerdere keren het gerucht dat er op het veerse meer een vrouw was geconstateerd die Duck-Jibes voer, nou ben ik geen al te grote seksist, maar dit ging wel erg ver, ik weigerde dan ook dit te geloven. Henk geloofde het echter wel en toog dan ook meteen naar de tent waarin deze dame met haar zusje resideerde om aldaar even wat zout te gaan lenen.

Dinsdag was er niet al te veel wind, hetgeen slechts door Sander enigszins gewaardeerd werd daar hij die middag weer richting Eindhoven moest vertrekken om aldaar een verplicht practicum te gaan doen. Woensdag zou Murphy-Technisch de laatste dag zonder wind moeten zijn (eerste hoofdwet: wet van maximalisering van ellende) omdat woensdag ook voor Don de laatste dag was. Maar meneer Murphy had het deze ene keer toch mis zodat laat in de middag er toch nog een lekker briesje opstak dat Don ook nog net mee kon pikken. Ikzelf speerde totaal overpowered met mijn 7.0 rond en ook Henk ging lekker op de L.P. met zijn 5.4.

Na het surfen was er niet al te veel animo om nog te gaan koken, en omdat Don het al vaker over die goeie chinees (goedkoop en veel) in het dorp had gehad besloten we deze keer maar eens luuks te doen en in Kamperland te gaan dineren ('Bammi baai? , Lekkel!). Na deze copieuze culinaire uitspatting was het helaas ook voor Don tijd om Eindhoven aan te peilen. De volgende middag bleek Murphy perfect in de gaten te hebben dat Don weg was, getuige die wind die om een uur of half vier was aangetrokken tot een lekkere zes beaufort. Toen Henk de Ibra 4.3 op de Electric ging zetten ging ik met mijn 5.5 mk II al zo hard dat konstant moesten zingen en schreeuwen om niet te denken aan wat er zou gebeuren als ik nu een goeie crash zou bouwen. Ilse (een van de Belgische zusjes uit de tent tegenover de onze) had uit frustratie dat ze steeds door mij voorbij werd gespeerd en als gijpboei werd misbruikt voor mijn neus een mooie eend-gijp voor mijn neus in het water gecirceld, enkele seconden later gevolgd door mijn eerste poging hetzelfde te doen (uiteraard eindigend

in een plons met veel rondvliegend water), daar had ik niet van terug. Dat kon ik natuurlijk niet op mij laten zitten en dus voer ik een stuk of tig valpartijen later mijn allereerste Duck-gijp (YES !).

Acuut genezen van onze laatste restjes sexistische superioriteitscomplexen lieten Henk en ik ons die avond in de Dikke van Dale onder het genot van een trappist door Ilse en haar zusje van de nodige vaartechnische tips uit België voorzien.

De volgende dag deed de wind niet onder voor die van donderdag, zodat Henk en ik om half acht van onze plankjes naar de friettent kropen, om daar net voor sluitingstij in onze druppende neo's nog even een vette hap te verorberen, waarna als extra service de manager ons nog even kwam afbekken met de boodschap dat hij geen neopreen in zijn 'restaurant' wenste te zien (dit tot grote hilariteit van vooral Henk).

Die avond was het vroeg naar bed want het weerbericht was wederom gunstig, en bovendien waren we te moe om op onze benen te staan. Zaterdag alweer, de laatste dag, 'smorgens werd ik om een uur of acht wakker om te constateren dat mijn hele lichaam pijn deed en dat het bovendien niet waaide, zodat ik me nog maar eens lekker omdraaide. 's Middags waaide het nog steeds niet en dus slenterde ik een beetje over het strand totdat ik een gloednieuwe AHD 272 zag staan met een bordje eraan F 1250.- waarna

ik acuut begon te kwijlen en vervolgens bijna te grienen omdat ik mijn eurocheque's in Eindhoven had laten liggen. Even later begon de wind gelukkig wat aan te trekken, hetgeen de pijn wat verzachtte, en tegen de tijd dat het wat was stond ik al een kwartier met mijn 5.5 op het water. Toen ik een paar gijpjes had gedraaid hadden ook Henk en de Bel'se zusjes hun setjes bijna vaarklaar. Om half zes was het afgelopen met de fun want mijn Ma zou om half zeven met de Peugeot paraat staan om ons terug naar Eindhoven te rijden. Onderweg trakteerde ze ons nog op een heerlijk dineetje in een Kamperlands restaurant, het eten was te gek zeker nadat ik nog tien minuten achter een ober aan moest rennen om er ook nog wat frieten bij te krijgen.

Uiteindelijk stonden we moe maar voldaan weer in Helmond, nadat we Henk in Eindhoven hadden afgezet. Alwaar ik onder het genot van een pilsje voor de T.V. de kraters in mijn klauwen ging zitten bestuderen (waarvan nu, na zes weken, nog de vage omtrekken van in mijn handen zijn te onderscheiden !).

H.L., Maarten

RODELAAR

Ons is ter ore gekomen:

- dat Paul trekzalf gebruikt.
- dat Michiel geconstrueerd is.
- dat Arthur decadente schten laat (zonder geregelde drieweg katalysator)
- dat Sander de voorkeur geeft aan wipe-outs.
- dat Sylvia solliciteert naar commissaris surftraining
- dat op de NSK te zien was, dat deze trainingen wel zinvol zijn.
- dat Edgar de (voor WETH nieuwe) discipline groeps-gewijs treinsurfen heeft geïntroduceerd.
- dat zelfs het NS-materieel niet kon voldoen aan de hoge eisen die surfers nou eenmaal aan het materiaal stellen (hé Paul)
- dat sommige mensen bij voorbaat hun contributie eruit willen halen, door epoxy-pijpen te breken in het donker.

De NSK '93

Na lang wachten was ie daar dan eindelijk weer: De NSK '93.

Dit keer had een flinke delegatie zichzelf afgevaardigd, zodat een flinke groep peppels aftreinde naar Kamperland om daar na een flinke tocht tot de ontdekking te komen, dat de organisatie een onzichtbaar pendelbusje had geregeld. Omdat het risico te groot was, dat iemand daar uit zou vallen werd in de gierende wind, of in het naburig café gewacht op een wat duidelijker vervoermiddel, dat zich uiteindelijk aandiende in de vorm van een vaag campertje, dat zonder speciale inrichting ten behoeve van personen-vervoer bijzonder goed dienst had kunnen doen als wagen voor vee-vervoer. (Was het daarom, dat bijna alle WETH-ers daar gelijk in pasten ondanks het nogal grote verschil tussen vervoerscapaciteit en te vervoeren lading?). Het bleek ideaal surfweer te zijn. Heldere lucht, mooi maantje en een flinke splash wind. Er was alleen nog

één probleempje. Waar was Michiel met die trailer? Toen die er eenmaal was, was de animo omgezet in twijfel. Drie stoere bikkels gingen gelijk het water op en een aantal anderen hadden dit niet in de gaten en besloten daarom om maar even naar de DvD te gaan (FOUT!!). De combinatie van één gorilla, een flinke dosis wind en een klapgielk verzorgden de eerste materiële verliezen. De volgende ochtend werd al (heel) vroeg duidelijk dat er wind was, zodat de Aeolus wekdienst weinig zin meer had, na de rotherrie van omklappende prisma's. Alleen jammer dat net na het optuigen (om zeven uur, dus) bleek, dat de wind al weer ging liggen en zich daarna door geen enkele wekdienst meer liet opporren, zodat de wedstrijd op de eerste dag weer eens een echt NSK-verloop had. Op planabel gebied vele illusies armer, werd de wedstrijd des middags dan ook al tamelijk vroeg afgelast, zodat iedereen zich op kon gaan maken voor de maaltijd, die dit keer niet geserveerd werd in het restaurant van de camping. Voor de niet-deel-hebben-genomende personen onder de lezers is het beter even te vermelden, dat er ondanks dat wel in het restaurant gegeten werd, het voer werd alleen niet geserveerd, dat moest je zelf doen, zodat je uit de verschillende bakken zelf de lekkerste ingrediënten kon vissen, in zelf bepaalde hoeveelheden. Er hoefde gelukkig niet zoveel gevestig te worden, omdat alle voedselbestanddelen waren verwerkt tot een aantal smakelijke gehelen, die zelfs nog aardig bij elkaar pasten. Na het eten werden de dagwinnaars bekend gemaakt en kon de party beginnen. De organisatie had zich alleen danig verkeken op het absorptie-vermogen van surf(st)ers, zodat (alweer) het bier op was, voordat de avond goed en wel begonnen was. Gelukkig bleek 's avonds de tap te gaan werken (tot de stoppen doorsloegen). De feestvreugde moest nog extra vergroot worden door de aanwezigheid van een lichtshow met muziek-voorzieningen, die deed waarvoor ie was ingehuurd. Na het enorme feest ging iedereen (vroeger of later) naar bed, om de volgende, tevens laatste dag van de kampioenschappen al dan niet op tijd wakker te worden met (wederom) het geluid van ruisende bladeren. Nadere inspectie leerde, dat de wind nu totaal van de andere kant kwam en wel eens zou kunnen toemen, zodat iedereen (nog) wakker(der) werd en de eventueel meegebrachte spullen begon op te tuigen om snel het water op te gaan na

het eten. In de eerste manche was er een beetje wind, in de twee wat meer. Deze toename bleef zich handhaven, tot de climax in de dames-finale, zodat met veel plezier wedstrijden gevaren werden (en ook gemist werden door overenthousiaste benutting van het eigen materiaal zonder inachtneming van de tijd en de vorderingen van de wedstrijd). Helaas was de inbreng van WETH weer van eenzelfde mate als vorig jaar, zodat een finaleplaats alleen weggelegd was voor Silvia, die overigens weer met grote overmacht kampioene werd. De kerels hadden meer succes in het voorbij-speren, redden en indeuken van Duitsers, maar lieten het in de strijd om de top weer danig afweten.

Na een kop soep met een broodje-met-een-worstje-met-mosterd en een enigszins chaotische en gehaaste opruimactie met verkrijging van een T-shirt kon het OV-gedeelte van het team precies de bus van 18.04 in kamperland halen, om vervolgens na een twee-fasige consumptie-pauze de riante trein naar Roosendaal te nemen, die zo vol was, dat alleen op de pot nog een plaatsje was geweest, zodat veel mensen, die ons wilden komen bewonderen teleurgesteld op het perron achter moesten blijven. Toen in Roosendaal bleek, dat de volgende trein 'gereinigd' werd, werd de weerstand tegen alles wat NS was nog vergroot, zodat Arthur het er alleen nog levend af kon brengen, door symbolisch de NS-tekens op z'n jas door te strepen. Het was ook hier, dat bleek, dat het trein-surfen in Nederland ook op zeer verantwoorde, veilige manier groepsgewijs is te beoefenen.

Met een fikse vertraging kwamen we uiteindelijk toch aan in Eindhoven, waar het uiteindelijke uiteinde van de NSK ons restte...

Sander

Aktiviteitenkalender

23/24 okt Surfweekend

ma 25 okt Algemene Leden Vergadering,

aansluitend borrelen in de AOR.

di 2 nov borrelen in de AOR (v.a. 21.30u).

6/7 nov Surfweekend (lekker relext de tentamens in)

Iedenlijst

Roel Backbier	519113
Don Bakker	810538
Stephan van de Berg	02290-39398
Harry Bongaerts	123898
Arthur van den Boom	04920-34916
Sven Bordes	452820
Antoine van Bree	439956
Marc van de Broek	04255-1521
Maurice Claessens	543262
Ilona Clintjens	040-510228
Edward Dams	464816
Robert van Deursen	01880-59976
Arjan de Gast	121612
Henk Gaxiola	812263
Imco Goudswaard	043-631549
Rob de Groot	070-3901588
Jasper Hijink	446827
Roel Hoff	01815-5182
Theo Huizenga	451848
Michiel Jaarsveld	437392
Frans Kennis	04977-83419
Ad van Kessel	01747-5391
Silvia de Kloe	121612
Koen Konings	520671
Paul van der Krogt	080-583707
Bas Leyen	030-319887
Dirkjan Luykx	438097
Maarten Luykx	080-440346
Boudewijn Manders	442173
Joris van de Meerakker	04192-16846
Sander Molenaar	859894
Marc Nederkoorn	550031
Auke Osinga	817613
Jochem Peeters	451869
Marcel van Ree	412428
Cecile Schermer	462781
Frans Schermer	126246
Cees van Schie	466364
Frans Schoren	04766-1687
Monique Slegers	430641
Carlo de Smet	510935
Edgar Snelders	437392
Maarten van der Steen	525818
Bas Timmer	462781
Hein Vos	04936-92066
Marc Vos	04907-61837
Jitze Jan de Vries	439131
Rein de Vries	070-205032
Siebe de Vries	110331
Jacco Wiersma	04990-71138
Martin van Wijk	461061
Bart Wijnands	545512
Martijn Wubbolts	817359
Carin Zuidema	528236